

DAGTRIP NAAR LIERKE-PLEZIERKE !

En het winnende nummer in de knooppunten-lotto is ...
 78-52-51-21-60-27-31-89-
 11-13-27-31-66-56-55-51-
 52-79-78 ...

Hoofdprijs:
 een „all-in“ dagtrip
 naar Lierke-plezierke!

De knooppunten

Sinds mijn jarig fietsvriendinnetje over een verzameling knooppunten (KP)-kaarten beschikt, is ze niet meer bij te houden. Tot vóór enkele jaren was voor het uitstippelen van een fietsroute in onze contreien nog degelijk stafwerk op hoog niveau, een absolute must: een goochelen met hoogtelijnen, waterscheidingslijnen, kammen, vergelijkende reliëfdoorsnedes ... Had je even geen zin in een zondagse kuitenbijter, kon je je gemakkelijk verbergen achter deze tijdrovende, maar noodzakelijke studie.

Dan kwamen de gemarkeerde routes. Geen excuus meer. Je moest ze gewoon één voor één rijden. En telkens als je dacht: "nu zijn we bijna rond", kwam er in FMK altijd wel een onverlaat met een nieuwe omloop voor de pinnen.

Sedert het knooppunten systeem vanuit Steve's „Faar lest“ ook naar Vlaanderen is overgewaaid ben je echter niet meer van de fiets.

Maar toegegeven: ook kant-en-klaar menus kunnen lekker zijn. En wat zijn die kaarten handig, zeg! Zin in koffie, op zoek naar een picknickplaats, logies, een fietsatelier? Even de kaart raadplegen toch!

Zo vergaat het ons nu al een hele nazomer. De trip naar Lier was één van die hoogtepunten.

Gestart werd aan de rand van het natuurgebied „Het Broek“. Oorspronkelijk een alluviale vlakte van de Rupel, gedurende eeuwen op het ritme van de getijden opgevuld met meegevoerde sedimenten. Ooit ook een bron van vreugde voor archeologen want dit was een opmerkelijke vindplaats van fossielen uit de ijstijd. Nu vormt het samen met het Provinciaal recreatie centrum én met het BLOSO domein Hazewinkel één fantastische groene long met ontelbare wandel- en fiets-

mogelijkheden. Naast de watersporten natuurlijk, want in het complex Hazewinkel hebben zelfs Belgische en Europese roeikampioenschappen plaats. Wie ter plaatse deskundig van zoveel natuur wil genieten kan terecht in het onthaalcentrum (tel 0479 679478 of 03 886 9292).

De lazaruskapel

Enkele pedaalslagen voorbij het nabijgelegen Heindonk bots je op de Rupeldijk. Het is er heerlijk fietsen. Alle 557 soorten oeverbloemen en waterplanten uit de grote natuurgids van mijn gezellin zijn er gegarandeerd aanwezig. Een overdosis

Tekst en foto's:
 Freddy De Brauw

De Zimmertoren

groen! Je hebt het zò druk met volop genieten dat je de fietsbruggen over Rupel en Nete dreigt voorbij te rijden. En die moet je over.

Langsheen de Nete gaat het feest nog eventjes door. Vlak na de brug onder de E19 en over de drukke N1 komen we aan de „Lazaruskapel“. De geschiedenis ervan gaat nawijsbaar terug tot in 1460. De plaats - gesticht door een officier van Karel de Stoute - was een toevluchtsoord voor melaatsen, die zich in de omgeving verplicht dienden te verplaatsen met een klepper om hun besmettelijke komst aan te kondigen. De huidige kapel en de gebouwen er tegenover (de nrs 2-8 waren leprozen lazaretten) dateren van 1590. De kapel bevat een reeks merkwaardige beelden en schilderijen. Voor een bezoek kan men op voorhand reserveren op het nummer 03 5800055.

En dan gaat het rustig laverend langs zorgvuldig uitgekozen paden over de Lage Vosberg, de Hoge Vosberg, de Keizerenberg naar de Beekboshoek. Bijna volle 26 m boven het zeeniveau! Je bent nu op het grondgebied van de gemeente Duffel: Klokkeveld, Senthof, Lachenen. Aan het sportcomplex steek je de waanzinnig drukke N14 over. Het is er even opletten voor je via KP 31 terug op de Nete botst. Hier komen oude Nete en Netekanaal samen. Rustbanken en picknicktafels naar keuze. Wij gunnen ons aluminium ros een rustpauze nabij het kasteel Ringenhof. Een fraai optrekje waar we waarschijnlijk wel zouden aarden. Moest de hoofdredacteur ooit een nieuwe locatie zoeken voor „Fietsen Moet Kunnen“, bevelen we het sterk aan.

De Schapekoppen

Wie, zoals ik, nog nooit in Timmermans' Lier is geweest, zal aangenaam verrast worden. En dan heb ik het nog niet eens over het parelsnoer toeristische bezienswaardigheden: begijnhof, grote kerk, Zimmertoren, Gevangenpoort, stadhuis, belfort, ... die vind je uiteraard allemaal terug in één van de vele gidsen. Neen, ik heb het over die bijna unieke sfeer die over het stadje hangt. Een mengeling van rust, voornaamheid, ingetogen levenslust en flair. Vanaf onze observatiepost op één van de zonbestendige terrasjes onder de toren «van Louis Zimmer», kunnen we de vriendelijke, goed geklede en –gemutste autochtonen bestuderen. Velen onder hen duidelijk in goeden doen. Een verademing, deze tijdelijke portie bonheur!

Het moet in de 14de eeuw nochtans anders zijn geweest want toen de regerende hertog de Lierenaars de keuze liet tussen een veemarkt of een universiteit, opteeden ze resoluut voor de beestenmarkt. Het zou hen voor altijd de scheldnaam „schapekoppen“ opleveren ...

Langsheen de kastelen van de Nete

Met een korte verkenning van het centrum en een toer langs de stadsgrachten als afsluiter verlaten we de Pallieters. Hier komen we terug!

Langsheen de spoorweg, en via Pullaar en Maaikeneveld voegen we ons opnieuw bij de Nete op KP 31. Het zorgeloze groene genieten herbegint. En dan ben je opnieuw in Duffel

met zijn bestaande en verdwenen kastelen en statige herenhuizen: ter Elst, Muggenberg, de Locht ... Het 11de eeuwse ter Elst stond ooit midden in de Nete en had 7 torens en een indrukwekkende binnenkoer. Het was van 1477 tot 1503 het zomerverblijf van Margareta van York. En dus ook van Filips de Schone en van Keizer Karel. De bewogen tijden onder onze diverse bezetters en vooral de beschieting in 1914 herleidden het ten slotte tot een ruïne. Deze is niet permanent opengesteld voor het publiek maar kan na kontaktnaam met het gemeentebestuur bezocht worden.

Na het oversteken van de Nete is het even opletten voor de drukke N14, maar zebrapaden én een lieve glimlach van mijn compagnon helpen ons verder stroomafwaarts. Het gaat nu langsheen indrukwekkende industriële installaties (hoogovens Sidal aluminium – Scott Contr. Papierfabriek) en de spaarbekkens van de „Antwerpse Waterwerken“. Tot we alweer in de buurt van een kasteel belanden. Maar „Roosendael“ is méér dan juist maar een kasteeltje ... Hier werd in de 13de eeuw een abdij door Cisterciënzerinnen opgericht. Het ging honderden jaren goed, zelfs doorheen de donkere tijden van de godsdienstoorlogen. Maar dan kwam het trio liberté, égalité et fraternité. En dus blijven enkel de poort, het pest- en koetshuis en enkele muren overeind. Het classisistisch landhuis uit 1920 is het middelpunt van het jeugdcentrum dat er in 1960 werd opgericht. Het gastenverblijf is toegankelijk voor wandel-, fiets- en riviertoeeristen. Ideaal voor méérdaagse KP fietstochten ... Wie meer over dit prachtige domein wil vernemen kan terecht op www.roosendael.be

Nog even de historische brug van Walem (gevechten in 1830, 1914 en 1944) en de E19 onder en we worden weer één met het schitterende waterlandschap dat afgezoomd wordt met monumentale loofbomen. We laten de Nete achter ons, steken via de blauwe fietsbruggen de Rupel over en draaien links de Zenne, de Dijle en de vaart naar Leuven tegemoet. We zijn aan het «Zennegat». Het bijna zwarte slib op de bermen geeft duidelijk aan dat het getijdeverschil zo ver landinwaarts nog steeds enkele meters bedraagt. En terwijl je in gedachten de laatste hand legt aan een aquarel „landschap met ondergaande zon“ springt het spitse kerkorentje van Heffen midden in het tafereeltje. Meteen ons laatste knooppunt.

Van de beruchte ketting die tussen twee solide torens hing, van de uitgebouwde kades en van de 50 herbergen van welke, is geen spoor meer. Een hele geschiedenis, die tolketting! Gedurende méér dan 300 jaar voedde ze het conflict tussen Mechelen en Antwerpen en tussen Mechelen en Brussel en

Landhuis of kasteel?

was overigens de aanleiding voor het graven van zowel de Willebroekse als de Leuvense vaart. Wat Keizer Karel niet had klaargespeeld, deed uiteindelijk Keizer Jozef II in 1785: de ketting van Heffen verdween.

O V E R Z I C H T

Aantal kilometer: 48 overwegend groen

Verkortingen: bepaal je zelf op de kaart

Uitbreidingen: idem

Reliëf: Vlak, goed berijdbaar

Veiligheid: de N14 die je 2x kruist bij de oversteek naar KP 31 is een kamikaze weg

Bewegwijzering: het is voortdurend opletten, want veel KP plaatjes zijn niet altijd oordeelkundig aangebracht

Start: uiteraard kan je overal aanpakken maar komende uit de richting Brussel via de A12 leek de Parking van domein Hazebroek ons vrij geschikt

Gebruikte kaart: Fietsknooppuntennetwerk Scheldeland (fietskaart 4), on line bestelbaar via www.tpa.be of Toerisme Provincie Antwerpen (TPA), Kon. Elisabethlei 16, 2018 Antwerpen. Tel 03 2406373 en fax 03 240 6383

Logistiek: alle voorzieningen zijn perfect in kaart gebracht

FMK-waardering: fietsen is een feest langs de auto-vrije jaagpaden en dijkwegen in dit ongerept getijdenlandschap van slikken en schorren. Wie bovendien naast een ferme brok natuur ook belang stelt in ons ver en minder ver verleden, ontmoet hier nog vele stille getuigen.